

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marty Erbové a přísedících Soni Šindelářové a Vítězslava Rendly v hlavním líčení konaném dne [datum] v [obec]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], invalidní důchodce, trvale bytem [obec a číslo], okr. [obec], nyní ve VTOS, Věznice Pankrác,

je vinen, že

dne 29. 8. 2015 po té, co v době od 02:30 hodin do 03:17 hodin vnikl neuzamčenými vchodovými dveřmi do domu pro seniory [anonymizováno] v ulici [anonymizována dvě slova] [adresa] v [obec], vstoupil ve 4. patře budovy neuzamčenými dveřmi do pokoje [číslo] kde v tu dobu spaly [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], po té co prohlédl pokoj, přistoupil k lůžku spící [jméno] [příjmení], stáhl si kalhoty, jednou rukou zakryl poškozené [příjmení] ústa, druhou rukou jí roztrhl inkontinenční plenu a sáhl jí do rozkroku, kde jí osahával na přirození, čímž se poškozená probudila, nemohla dýchat, proto se snažila jazykem uvolnit ústa, což se jí nakonec povedlo, zavolala na spolubydlící [jméno] [příjmení] o pomoc, která zazvoněním přivolala sestru, načež si obžalovaný natáhl kalhoty a z pokoje odešel pryč,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu spáchat trestný čin spočívající v tom, že donutí jiného k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se z a t o

a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za který byl již pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.5.2016, č.j. 3To 268/2016-646,

podle § 185 odst. 1 za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 34 (třiceti čtyř) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.5.2016, č.j. 3To 268/2016-646, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dne 29. 8. 2015 v době od 2.30 do 3.17 vnikl neuzamčenými vchodovými dveřmi do domu pro seniory [anonymizováno] v ulici [anonymizována dvě slova] [adresa] v [obec]. Zde následně vstoupil ve 4. patře neuzamčenými dveřmi do pokoje [číslo] kde v tu dobu spala poškozená [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Po té, co prohledal pokoj, přistoupil k lůžku spící [jméno] [příjmení], stáhl si kalhoty, jednou rukou zakryl poškozené [příjmení] ústa a druhou rukou jí roztrhl inkontinenční plenu a sáhl jí do rozkroku, kde jí osahával na přirození. Poškozená se vlivem události probudila, nemohla dýchat, snažila se jazykem uvolnit ústa, což se jí nakonec podařilo. Zavolala na spolubydlící [příjmení] o pomoc, která zazvoněním přivolala sestru, načež si obžalovaný natáhl kalhoty a z pokoje odešel pryč.

Hlavní líčení se konalo ve dnech 17. 2. 2016, 29. 2. 2016, 21. 3. 2016 a 22. 8. 2016. Část hlavního líčení přitom byla provedena v nepřítomnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Ten se účastnil pouze hlavního líčení prvního, v ostatních případech sdělil, že se hlavního líčení účastnit nechce a zároveň souhlasil, aby se hlavní líčení konalo v jeho nepřítomnosti. Při splnění podmínek § 202 odst. 4, 5 trestního řádu bylo hlavní líčení (v jeho části) konáno v nepřítomnosti obžalovaného. Věc bylo možné projednat a spolehlivě rozhodnout i za této situace. Obžalovaný se k věci podrobně vyjádřil jak v přípravném řízení, tak i v té části hlavního líčení, které se účastnil. O skutkové stránce věci nevznikají žádné pochybnosti.

Ve věci byl dne 21. 3. 2016 vynesena rozsudek č.j. 4T 17/2016-558, proti kterému obžalovaný podal včas odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 11. 5. 2016, č.j. 3To 268/2016-646, a to tak, že rozsudek prvoinstančního soudu v části týkající se nyní projednávaného trestného činu zrušil a věc vrátil zpět okresnímu soudu. Zdejší soud tak o věci jednal znovu.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. Pouze stručně uvedl, že si nic takového neuvědomuje. V hlavním líčení trestnou činnost popřel. Připustil však, že v pokoji poškozené [příjmení] byl asi 25 minut. Jeho motivem ale byla majetková trestná činnost, chtěl tam odcizit věci a najít něco k snědku, třeba housku nebo sýr. Rezolutně odmítl, že by poškozenou sexuálně obtěžoval. Upřesnil, že do domova pro seniory se dostal nezajištěnými dveřmi. Vše bylo volně přístupné. Po té, co prohledal sesternu a zkonsumoval zde nalezené medikamenty, prošel budovou až k pokoji poškozené, který si vybral zcela náhodně. Pokoj byl odemčený, byly v něm zatažené žaluzie, ale jelikož bylo trochu vidět,

dokázal se v něm pohybovat. Prohledal šuplíky a skříň, našel však pouze oblečení, potravinové doplňky, sladkosti a různé drobné předměty. Když shodil lampičku, obě klientky se probudily, nic však neříkaly. Na to okamžitě z pokoje odešel.

Z výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] vyplývá, že v době, kdy spala, jí neznámý muž dal ruku na pus, druhou rukou jí sahal na stehno a do rozkroku. V tu chvíli na sobě měla pouze noční košili a inkontinenční plenu. Co se stalo s plenou, již nedokázala říci, ale pachatelovu ruku cítila v rozkroku. Po chvíli se jí podařilo jazykem jeho ruku odtlačit a zavolat na paní [příjmení] o pomoc. Na to toho muž zanechal, natáhl si kalhoty a k dotazu paní [příjmení], co se děje, odvětil, že nic, že je sestra, a z pokoje odešel. Nijak jí neublížil, ale od té doby špatně spí, neustále se budí. Nic se jí neztratilo, šuplík u její postele byl však otevřený a věci v něm byly vyházené. Měla v něm pouze sladkosti. Peníze v něm neměla.

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se zjišťuje, že jí v noci vzbudilo, jak její spolubydlící [příjmení] volá o pomoc. Ptala se jí proto, jestli je jí zle. Nic jí na to však neodpověděla, proto zazvonila na sestřičku. Na pokoji byla v tu chvíli tma, ve dveřích však zahlédla postavu, které se zeptala, co se děje a ta jí mužským hlasem odvětila, že to nic není, že je sestřička. Z pokoje se jí nic neztratilo. V zásuvce nočního stolku měla pokladničku s 200 Kč, ale zásuvka zůstala zavřená, na rozdíl od zásuvky poškozené [příjmení], která jí měla otevřenou. Poškozená jí ještě ten večer řekla, že ten muž na ní měl ležet. Z události byla hodně vystrašená, chtěla, aby se zamykalo. K popisu pokoje uvedla, že první ode dveří leží ona, poškozená [příjmení] leží dál, jakoby bokem u okna až na konci pokoje.

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se zjišťuje, že v domově pro seniory [anonymizováno] pracuje zhruba 3 roky jako ošetřovatelka. V den, kdy obžalovaný vnikl do domova, měla noční směnu. Opomenutím zůstal celý domov neuzamčený, tedy z venku pro kohokoli volně přístupný. Okolo 3:15 hodin v noci na ní zazvonila jedna z klientek, paní [příjmení], že je její spolubydlící, paní [příjmení], nevolno a něco se u nich na pokoji děje. Když přišla na pokoj, ležela paní [příjmení] v posteli a byla vystrašená. Stěžovala si, že se jí špatně dýchá, a že na pokoji byl nějaký muž, který jí sahal do šuplíku, držel jí obličej a osahával ji. Šuplík paní [příjmení] byl skutečně otevřený, nic se z něj však neztratilo. Klientka měla na sobě noční košili, kterou měla vyhrnutou k pasu, což je u ní běžné, neboť jí to tak vyhovuje. Inkontinenční plenu, kterou měla na sobě jako vždy, měla však na boku úplně roztrženou. To bylo neobvyklé, neboť poškozená je velice klidnou pacientkou, která se nedokáže na posteli sama přetočit ani na bok, a plenu si ještě nikdy před tím neroztrhla. Navíc přetrhnout pásek pleny vyžaduje určité úsilí, což by poškozená asi ani sama nezvládla. Plenu jí vyměnila a došla pro sestru, aby dala klientce něco na uklidnění. Když se jí podařilo poškozenou alespoň trochu uklidnit, obešly celý dům a zjistily, že ze sesterny, která byla rovněž volně přístupná, zmizely nějaké léky. K pokoji poškozené svědkyně uvedla, že z chodby se dá podle jmenovek poznat, který pokoj je pánský a který dámský. Pokoj poškozené se nachází na konci chodby, hned vedle pánských pokojů. Poškozená bydlí na pokoji spolu s paní [příjmení], která je blíže ke vstupním dveřím. Postel poškozené se nachází až za skříň. U každé z postelí je stolek se zásuvkou. Otevřená byla pouze zásuvka poškozené [příjmení].

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] vyplývá, že pracuje v domově pro seniory [anonymizováno] jako zdravotní sestra již přes 5 let. V době incidentu měla noční službu. Kolegyně jí sdělila, že si poškozená [příjmení] stěžuje, že u ní na pokoji byl cizí pán. Po jejím příchodu na pokoj, byla poškozená v šoku. Říkala jí, že na pokoji byl cizí pán, který jí strkal prsty do pusy a sahal jí do rozkroku. Nikdy jí v takovémto stavu nezažila. Jde o klidnou, bezproblémovou klientku, která je citlivější, zcela odkázaná na cizí pomoc. K pokoji poškozené uvedla, že za vstupními dveřmi je nejprve malá chodbička, odkud je vidět přímo na druhou klientku, paní [příjmení]. Poškozenou [příjmení] z chodbičky vidět není, je trochu za rohem. Pokoje v zařízení jsou buď mužské nebo ženské, dá se to poznat z chodby podle jmenovky. Pokoj paní [příjmení] a [příjmení] se nachází až na konci chodby, hned vedle pokoje mužů.

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se podává, že rovněž pracuje v domově pro seniory [anonymizováno] jako ošetřovatelka. V době incidentu v práci nebyla. Hned následující den ale nastupovala na denní službu a u poškozené [příjmení] vykonávala ranní hygienu, při které si všimla, že poškozená má oděrku na boku nosu, jakoby větší škrábanec zhruba o velikosti 1 cm. V místě, kde je pásek od inkontinenční pleny, měla další škrábanec o délce asi 5 cm, a pod okem si všimla červeného fleku jakoby otoku. Ani jedno ze zranění si nemohla poškozená udělat sama. Jde o velice klidnou klientku, která je zcela odkázána na cizí pomoc. Poškozená se před ní o noční události sama rozmluvila a řekla jí, že k ní v noci přišel muž, který jí roztrhl plenu, jednu ruku jí dal na obličej a druhou ruku do rozkroku a obtěžoval ji. Asi po dobu jednoho týdne byla poškozená velice plačtivá a rozrušená, k události se neustále vracela. K pokoji poškozené uvedla, že jej obývá s další klientkou, paní [příjmení]. Na pokoji se nachází pouze dvě postele, dva noční stolky a jedna velká skříň, dále komoda a na ní televize.

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se zjišťuje, že je dcerou poškozené [příjmení]. Jako každou sobotu přišla za poškozenou na návštěvu, přičemž se jí okamžitě ptala, co to má na nose, jestli měli k obědu červenou řepu, neboť na něm měla červený flek, jakoby výron, který se jí snažila z nosu utřít, ale nešlo to. Maminka jí začala vyprávět, co se jí stalo, že do pokoje vlezl chlap, který měl hrubou ruku a tou jí zakryl pusu a obtěžoval jí. Oponovala jí, že má pleny, že se k ní přeci nemohl dostat, ale ona jí řekla, že jí tu plenu roztrhl. Nakonec se jí podařilo zavolat o pomoc. Víc se na událost nevyptávala, neboť z toho byla zdrcená. K popisu pokoje uvedla, že ho maminka obývá s další paní. Nejprve je předsíň, kde je po levé straně sociální zařízení. Obě ženy mají postele u zdi, paní [příjmení] je napravo, je vidět již z předsíně, poškozená je nalevo, je více schovaná. Peníze u sebe poškozená žádné nemá.

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] se zjišťuje, že je majitelkou domova pro seniory [anonymizováno]. V době události byla na dovolené, když jí kolem 19:00 hodiny volali, že u jednoho z klientů došlo k napadení. Po návratu z dovolené se podívala na kamerový systém, ke kterému má přístup pouze ona a technik, a na základě toho zavolali policii. Z kamerového záznamu bylo patrné, že obžalovaný prošel každé patro domova, u každého pokoje se podíval na jmenovku, jako kdyby hledal někoho konkrétního, až nakonec vstoupil do dveří poškozené [příjmení].

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, včetně výpovědi znalce MUDr. Jiřího Hrdličky bylo zjištěno následující. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu, netrpěl žádnou závažnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, nebyla u něj prokázána ani sexuální deviace ve smyslu chorobné preference patologických vzorců sexuálního chování. U obžalovaného [celé jméno obžalovaného] však byla zjištěna emočně nestabilní porucha osobnosti, která se vyznačuje určitými charakteristickými rysy, zejména nelitostným zájmem o city druhých, neotřesitelným a trvalým postojem k nezodpovědnosti a bezohlednosti vůči společenským normám, pravidlům a závazkům, výraznou tendencí svádění viny na jiné, impulsivním jednáním bez uvážení následků spolu s afektivní nestálostí, schopnost plánovat dopředu může být minimální. Porucha je trvalého charakteru a je léčebně prakticky neovlivnitelná. Rozumové schopnosti obžalovaného se jeví jako průměrné, druhotně snížené. Má sklon k nadužívání alkoholu, nicméně závislost na alkoholu či jiných psychoaktivních látkách u něho prokázána nebyla. U obžalovaného nebyla zjištěna žádná porucha duševního zdraví, která by posudkově významně omezovala jeho schopnost rozpoznat nebezpečnost jednání, které je mu kladeno za vinu. Vzhledem ke zjištěné osobnostní poruše mohlo dojít nanejvýš k lehkému nepodstatnému snížení schopností ovládacích. Je-li pravdivý údaj o konzumaci alkoholu, mohl se v inkriminované době nacházet nanejvýš ve stavu podnapilosti, která neměla posudkově významný vliv na jeho ve střízlivém stavu nedotčené rozpoznávací a lehce, nepodstatně snížené ovládací schopnosti. Obžalovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení, stejně jako smysl eventuálně uloženého trestu. U posuzovaného, vzhledem k jeho poruše osobnosti, lze konstatovat zvýšené riziko činů, které by mohly být

v rozporu se společností hájenými zájmy. Tato porucha je ale rázu trvalého, medicínskými prostředky neovlivnitelná, z toho důvodu soudní znalec žádná léčebná opatření nenavrhuje. K námitce obžalovaného ohledně postupu a zpracování znaleckého posudku soudní znalec uvedl, že vyšetření probíhalo standardně, kdy obžalovaného navštívil ve vyšetřovací vazbě a provedl standardní vyšetření jako s každou osobou, kterou vyšetřuje a kterou posuzuje. Délka vyšetření je přitom individuální, záleží na ochotě osoby odpovídat na otázky. Pokud je komunikace s plyná, tak vyšetření trvá kratší dobu, než když hovoří s osobou, která vypovídá pozvolna. Posuzovat délku vyšetření tak považuje za nepřikladnou. Navíc, jak uvádí pod čarou na straně 6 písemného vyhotovení znaleckého posudku, vyšetřoval obžalovaného nadvakrát. Po vlastním vyšetření došlo k doplňujícím rozhovoru, který byl veden z vlastní iniciativy znalce, neboť si potřeboval doplnit určité informace. Sám obžalovaný si během vyšetření žádným způsobem nestěžoval, že by zkoumání probíhalo nestandardním způsobem.

Ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie, odvětví zdravotnictví, specializace klinické psychologie, včetně výpovědi znalce Mgr. Václava Šnorka bylo zjištěno následující. U posuzované [jméno] [příjmení] byla zjištěna přítomnost kognitivního deficitu (narušení schopnosti poznávat) odpovídající úrovni lehké až středně těžké demence. Osobnost poškozené je ovlivněna procesem stárnutí a demencí. Převažuje důraz na fyziologické potřeby. Její schopnost zapamatovat si informace, tyto uchovat a v nezměněné podobě následně vybavit je významně snižena, stejně jako schopnost logického úsudku. Posuzovaná si však dovede zapamatovat události, které zahrnují její osobu. Dovede porozumět jednání, které je zaměřeno vůči ní, v tom smyslu, zda je přátelské či nepřátelské. Věrohodnost poškozené je nutné posuzovat jako problematickou. Může dezimpretovat motivy jednání druhých lidí, může opomenout podrobnosti, eventuálně doplnit jiné, jestliže logicky zapadají do průběhu událostí. Není schopna poskytnout přesné časové údaje, popsat vzhled osob apod. Znaleckým zkoumáním však nebyla prokázána přítomnost závažnější psychopatologie ve smyslu psychotických prožitků nebo deprese. Posuzovaná pravděpodobně skutečně viděla osobu u svého lůžka a s touto osobou vstoupila do interakce. Událost popisuje velmi přesvědčivě, není zřejmě žádný důvod, proč by si měla vymýšlet. Teoreticky však nelze vyloučit ani halucinace spojené s bludným zpracováním reality, nicméně nejsou k dispozici žádné relevantní informace o tom, že by se u ní halucinatorní prožitky objevovaly. Možné přechodné stavy zmatenosti nevysvětlují ani otevření zásuvky nočního stolku. Incident vedl u poškozené [příjmení] k rozvoji úzkostně fobických příznaků, ke zhoršení spánku a vyhýbavému chování. Prakticky se jedná o mírnou formu psychické traumatizace. Poškozená bezprostředně po události velmi strádala. Úzkost a obavy našťestí postupně ustoupily. Posttraumatická stresová porucha jako taková v plném rozsahu zjištěna u poškozené nebyla. Jednání, kterému mohla být poškozená [příjmení] vystavena, mohlo mít dopady na její duševní život potencionálně daleko závažnější, neboť starý člověk s řadou tělesných potíží, omezenou hybností a zhoršeným fyzickým fungováním není schopen se adaptovat k násilnému jednání, ať už má charakter prostého násilí nebo se jedná o sexuální interakci.

Z kamerového záznamu z Domova pro seniory [anonymizováno] v [obec] bylo zjištěno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] do zařízení pro seniory vstoupil neuzamčenými vchodovými dveřmi a nerušeně se v něm pohyboval v době od 2:30 do 3:17 hodin, kdy obcházel jedno patro za druhým. U každého z pokojů důkladně pročítal jmenovky na dveřích, a to až do doby, než došel k pokoji poškozené [příjmení], kam po krátkém vyčkání vstoupil a kde setrval téměř 29 minut. Poté z pokoje vyšel a opustil budovu.

Z protokolu o ohledání místa činu - pokoje poškozené [příjmení], včetně pořízené fotodokumentace, byla zjištěna velikost pokoje, rozmístění nábytku i umístění postelí, jak poškozené [příjmení], tak i její spolubydlící [příjmení]. Bylo zjištěno, že se za vstupními dveřmi do pokoje nachází předsín, kde na levé straně předsíně je vchod do koupelny a na toalety a na pravé straně je skříň a věšák. Rovněž z předsíně se nachází vstup do pokoje, který je obdélníkový o rozměru 3 x 5 metrů. U pravé stěny je nemocniční lůžko s polohovatelnou matrací a s boční

zábranou, které patří klientce [příjmení]. Na levé straně, podél stěny pod oknem je nemocniční lůžko poškozené [příjmení] o rozměru 100 x 204 cm s kovově-dřevěnou konstrukcí s polohovatelnou matrací. Lůžko má na straně do místnosti dvě dřevěné bočnice do výšky 29 cm nad matrací. Vedle lůžka poškozené u stěny v prostoru hlavy je umístěn dřevěný noční stolek opatřený zásuvkou pro odkládání věcí. Na stolku je umístěna kovová lampička a věci osobní hygieny.

Z lékařské zprávy MUDr. [příjmení] (č.l. 229 spisu) se zjišťuje, že poškozená [příjmení] je postižena Parkinsonovou nemocí Duševní chorobou nebo poruchou netrpí, rovněž netrpí halucinacemi či bludy. Motorické schopnosti poškozené jsou omezené, je mobilní převážně na invalidním vozíku, chůze je schopna pouze s pomocí další osoby.

Z lékařské zprávy [nemocnice] ze dne [datum] (čl. 305 spisu) vyplývá, že obžalovaný byl od 29. 8. 2015 do 30. 8. 2015 hospitalizován na interním oddělení [nemocnice], kam byl přivezen v doprovodu Policie ČR, neboť se pokusil o demonstrativní sebevraždu alkoholem, a léky Apurinem, Ketanolem a Neurolem. Byl přijat pro nebezpečí útlumu dechového centra.

Ze zprávy psychiatra MUDr. [jméno] [příjmení] (čl. 306 spisu) se zjišťuje, že obžalovaný byl v jeho péči od dubna 2009 do července 2009. První vyšetření následovalo po návratu obžalovaného z psychiatrické hospitalizace v [obec], kde měl být hospitalizován dle jeho tvrzení pro deprese, úzkosti a poruchy chování. Při přijetí do jeho ordinace však obžalovaný depresivní nebyl, spíše byl rozmrzelý a manipulativní. Celkově dominovala porucha osobnosti, která byla charakterizována jako smíšená porucha osobnosti.

Z lékařské zprávy MUDr. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] (čl. 307 spisu) se zjišťuje, že obžalovaný byl jeho pacientem v době od 8.10.2009. Přišel z léčebné péče psychiatrické ambulance MUDr. [příjmení]. Jako důvod přechodu uvedl přesídlení do [obec] za příbuznými. V ordinaci byl obžalovaný sledován pro smíšenou poruchu osobnosti, což je duševní porucha trvalého rázu, která může ovlivňovat jednání dotyčného. Sexuální deviace diagnostikována nebyla. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně mnohokrát hospitalizován v psychiatrických lůžkových zařízeních. Všechny hospitalizace však byly ukončeny se stejnou propouštěcí diagnózou, a to pro poruchu, kterou obžalovaný trpí a kdy opakovaně selhává. Naposledy byl na kontrole v jeho ordinaci dne 10.1.2014 O jeho aktuálním zdravotním stavu mu tak není nic známo.

Z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 19.9.2013, č.j. 1Nc 643/2012-64, se zjišťuje, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl omezen ve svéprávnosti, kdy je schopen činit právní úkony s výjimkou těch, které spočívají v hospodaření s finanční částkou přesahující částku 4.000 Kč měsíčně.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaný MUDr. Janem Tučkem, Ph.D., dne 28.9.2015 pro opatrovnické řízení vedené zdejším soudem pod sp. zn. 8P 122/2014 se zjišťuje, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná závažná duševní choroba ve vlastním slova smyslu (psychóza, deprese, demence). Obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti, která je trvalého charakteru. Obžalovaný je dostatečně inteligentní, aby chápal význam právního jednání i jeho důsledky. Je schopen číst, psát, chápat psaný text. Rozumí hodnotě peněz. Rozumí i důsledkům svého jednání, ať již v oblasti finanční, rodině-právní nebo jiných smluvních vztahů. Je schopen pochopit důsledky týkající se zásahů do jeho tělesné i duševní integrity. Je schopen uzavírat pracovní smlouvy, i smlouvy jim podobné, je způsobilý uzavřít manželství, nést rodičovskou odpovědnost, je schopen jednat s úřady a podávat si žádosti o přiznání dávek sociální podpory, vyřizovat si osobní doklady. Pokud by došlo k prohloubení svéprávnosti, vedlo by to u obžalovaného k utvrzení nežádoucího chování, jehož důsledkem by bylo potvrzení jeho přesvědčení o přesunutí odpovědnosti za svůj život na druhé osoby, které potom bude moci vinit ze svých neúspěchů.

Z usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 15.10.2015, č.j. 8P 122/2014-418, se zjišťuje, že obžalovaný si u zdejšího soudu podal návrh na prohloubení omezení svéprávnosti. Podáním ze dne 14.10.2015 vzal obžalovaný svůj návrh na prohloubení omezení svéprávnosti zpět. Uvedl, že žádá soud, aby tuto věc považoval za skončenou. Soud tak řízení i s ohledem na znalecký posudek MUDr. Tučka v rozsahu zpětvzetí návrhu zastavil. Proti rozhodnutí si však obžalovaný podal odvolání.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného ve věci způsobilosti k právním úkonům obžalovaného dne 30.7.2013 MUDr. Havlicovou se zjišťuje, že obžalovaný netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu. Jeho psychika je charakterizována smíšenou poruchou osobnosti. Přítomen je rovněž abúzus alkoholu, až syndrom závislosti na alkoholu. V osobnosti obžalovaného jsou patrné rysy nezralosti, emoční nestability, závislosti a nezřízenosti. Nejsou dlouhodobě vypěstovány pracovní návyky. Stěžejní je pro obžalovaného dosáhnout uspokojení potřeb a cílů co nejrychlejším a nejméně komplikovaným způsobem, a to za využití situací, osob a okolností, popřípadě agresivních praktik, ať jde o zastrašování, vyhrožování, vnucování, sebepoškozování či otevřenou agresivitu vůči okolí. Tyto praktiky mohou mít pestrou podobu a jejich realizace může být plánovitá s ohledem na skutečnost, že obžalovaný netrpí poruchou intelektu. U obžalovaného se dále vyskytují rysy agresivity, je egocentrický, chybí empatie, schopnost používání vzájemnosti je omezena. V případě smíšené poruchy osobnosti nelze očekávat zásadní terapeutickou ovlivnitelnost. Obžalovaný je problematickým jedincem se závažnými poruchami chování, který odmítal pracovat i studovat. Tendence problém psychiatrizovat, namísto jej řešit důslednými výchovnými mechanismy, vedla k posílení závadového chování obžalovaného a patologických osobnostních rysů, kdy jeho manipulativní rentové tendence vedly k dosažení přiznání plné invalidního důchodu. Porucha osobnosti obžalovaného se projevuje jak ve sféře rodinné, tak i pracovní a společenské a její projevy jsou posilovány přesouváním řešení tohoto problému ze sféry sociální, výchovné a právní do oblasti zdravotnické Hospitalizace často plní roli úniku před odpovědností a požadavky reálného světa, zároveň posuzovanému umožňují relativně pohodlnou existenci při zajištění základních potřeb při minimálních výdajích a bez povinnosti vynakládat větší pracovní úsilí na sebeobsluhu. Přítomny jsou rovněž výrazné tendence projikovat vinu na okolí, zkreslovat skutečnost a prezentovat se v lepším světle. Zároveň lze pozorovat povýšenost, až aroganci vůči okolí.

Ze znaleckého posudku, odvětví psychiatrie, vypracovaného pro trestní řízení dne 16.3.2014 MUDr. Fiedlerovou a dne 13.6.2013 MUDr. Serbinovou, se rovněž zjišťuje, že u obžalovaného [celé jméno obžalovaného] nebyla zjištěna žádná duševní porucha. Dle obou soudních znalkyň trpí obžalovaný poruchou osobnosti smíšeného typu s převahou rysů disociálních, emočně nestabilních a impulsivních.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku. Při posuzování otázky, zda došlo k trestné činnosti, měl soud k dispozici dvě výpovědi proti sobě stojící. Na straně jedné výpověď obžalovaného, který popřel, že by k projednávanému skutku došlo, na straně druhé výpověď poškozené, která opakovaně popsala okolnosti incidentu. Při posuzování věrohodnosti aktérů incidentu soud vyšel z následujících úvah.

Obžalovaný projednávanou trestnou činností od počátku popírá. Uvedl, že do pokoje poškozené [příjmení] skutečně v danou noc vstoupil, avšak za účelem odcizení věcí či něčeho k snědku. Rezolutně popřel, že se poškozené dotkl. Po té, co shodil lampičku na stolku poškozené, z pokoje odešel. Soud si nemohl nepovšimnout, že pokud byla motivem obžalovaného majetková trestná činnost, pak v pokoji vůbec ničeho neodcizil, a to přesto, že zde strávil téměř 29 minut. V případě pokoje poškozené však jde o malou místnost obývanou dvěma imobilními osobami, kde se nachází pouze pár kusů nábytku, a na jeho prohledání by tak zcela jistě postačovalo pár minut. Navíc svědkyně [příjmení] měla v nočním stolku uloženou pokladničku s 200 Kč a poškozená

[příjmení] v něm měla sladkosti. Ani jedné se však z místnosti vůbec nic neztratilo. Stolek svědkyně [příjmení] byl netknutý, poškozená [příjmení] měla věci v zásuvce pouze zpřeházené. Jak sám obžalovaný uvedl, v pokoji bylo trochu vidět a dokázal se tam pohybovat. Pokud tedy obžalovaný hledal něco k snědku, je s podivem, že z místnosti neodcizil ani žádné sladkosti, které tam poškozená prokazatelně měla, nevzal však ani pokladničku s finanční hotovostí. Jeho obhajoba, že hledal housku nebo sýr, je soudem považována za ryze účelovou. Navíc musí být zdůrazněno, že pokud chtěl obžalovaný něco odcizit a nebyl úspěšný v tomto pokoji, pak se vůbec nepokusil prohledat pokoj jiný, jak plyne z kamerového záznamu.

Při posuzování věrohodnosti poškozené si soud nemohl nepovšimnout, že po celé trestní řízení vypovídá v základních skutečnostech shodně. Tedy, že u její postele byl neznámý muž, který jí jednou rukou zakrýval ústa, až nemohla dýchat, přitom jí druhou rukou stáhl inkontinenční plenu a sáhl do rozkroku, kde ji osahával na přirození a po té, co se jí podařilo zavolat o pomoc, si natáhl kalhoty a z pokoje odešel. Shodují se nejenom procesně učiněné výpovědi, ale i výpověď, kterou poškozená podala před zahájením trestního stíhání. Úplně poprvé k věci poškozená vypovídala dne 31. 8. 2015, tedy pouhé dva dny od incidentu. I tehdy vypověděla, že v době, kdy spala, ucítila, že jí někdo na ústa přiložil ruku a ona nemohla dýchat. Popsala, že šlo o velkou, hrubou ruku. Zatímco jí takto držel, snažil se jí sundat plenu a sahal jí do rozkroku. Nakonec si natáhl kalhoty a odešel. Soud si je vědom skutečnosti, že k obsahu této výpovědi nemůže přihlížet, je ovšem toho názoru, že ji lze použít pro posuzování věrohodnosti vyslýchaného. K námitce obhajoby, že poškozená vypovídá pokaždé jinak a soud se ani s rozpory v její výpovědi nijak nevyrovnal, je třeba uvést, že od projednávané události vypovídala poškozená celkem čtyřikrát. Poprvé, jak již bylo zmíněno, vypovídala hned 31. 8. 2015. Dne 7. 9. 2015 byla vyslechnuta podruhé (opět před zahájením trestního stíhání). Další, tentokrát již šlo o výpověď zachycenou na protokol o výsledku svědka po zahájení trestní stíhání, proběhla 3 týdny od incidentu. Před soudem poškozená vypovídala dne 29. 2. 2016, tedy 5 měsíců po spáchání činu. A znovu musí být zopakováno, že v základních bodech je její výpověď konstantní. Pokud tedy došlo v rámci výpovědi k určitým odchylkám, tak s ohledem na věk poškozené, její zdravotní stav a uběhlou dobu se nedá čemu divit. I přesto však soud považuje její výpověď za věrohodnou. A soud vzhledem k její spontánní výpovědi, ale i odpovědím na dotazy kladené soudem, nepovažoval za nutné postupovat dle § 211 odst. 3 trestního řádu. Oproti výpovědi obžalovaného, která stojí zcela osamoceně, je výpověď poškozené podporována zejména svědeckými výpověďmi svědkyně [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], jakož i kamerovými záznamy pořízenými z místa činu. Svědkyně [jméno] [příjmení] potvrdila, že inkontinenční plena poškozené [příjmení] byla skutečně roztržená a zásuvka nočního stolku u postele byla otevřená a věci v ní rozházené, nic se z ní však neztratilo. To potvrdila i svědkyně [příjmení], stejně tak jako volání poškozené o pomoc a přítomnost cizího muže, který na ně při svém odchodu promluvil. Svědkyně [příjmení] si okamžitě při ranní hygieně u poškozené všimla škrábance na nose, otlaku pod okem, ale i škrábance v tříselech, tedy v místě, kde mělo dojít k roztržení pleny. Rovněž dcera poškozené, svědkyně [příjmení], aniž by cokoliv věděla, si u poškozené všimla červeného otlaku na nose. Svědkyně [příjmení], [příjmení], a [příjmení] shodně vypověděly, že poškozená je velice klidnou klientkou, u které se ještě nikdy nestalo, že by si plenu roztrhla. Všechny shodně vypověděly, že poškozená není schopna téměř žádného pohybu bez cizí pomoci. Na posteli se sama neobráčí, není tedy dost dobře možné, aby si plenu roztrhla sama i s ohledem na to, že je k roztržení pleny třeba vynaložit větší síly. Za nemožné však považovaly i to, že by poškozená zcela samostatně otevřela zásuvku nočního stolku. Soud je přesvědčen, že právě skutečnost, že poškozená sděluje krátce po incidentu především zdravotnímu personálu, ale i své spolubydlící, že jí neznámý muž držel ústa a zároveň sahal do rozkroku, svědčí pro její věrohodnost, když je třeba přihlednout i k jejímu stavu po incidentu (bojí se, trvá na zamykání pokoje, špatně spí). Rovněž soudní znalec Mgr. Šnorek, byť se ve své výpovědi vyjadřoval k možným rizikům věrohodnosti poškozené především s ohledem na její věk a zdravotní stav, došel k závěru, že mezi poškozenou a obžalovaným došlo k určité interakci, kdy poškozená nemá

důvod si vymýšlet a je rozhodně schopna rozpoznat zda jednání vůči její osobě je či není přátelské. Stejně tak ošetřující lékařka MUDr. [příjmení] ve své zprávě sdělila, že poškozená [příjmení] netrpí halucinacemi či bludy.

Co se týče sexuálního motivu obžalovaného, tak poškozená opakovaně zmínila, že měl stažené kalhoty, resp. že si je před odchodem z pokoje natáhl. Soud je toho názoru, že o jeho motivu hovoří i ta skutečnost, že z pokoje poškozené obžalovaný nic neodcizil a to přesto, že, jak bylo prokázáno kamerovým záznamem, se v pokoji poškozené [příjmení] zdržel téměř 29 minut. Obžalovaný přestože tedy měl dostatečnou dobu na to, aby v pokoji něco odcizil, tak neučinil, jak bylo rozvedeno již výše. Z kamerového záznamu je dále patrné, jak se obžalovaný volně pohyboval po celé budově domova pro seniory, pečlivě pročítal jmenovky obyvatel jednotlivých pokojů, až vstoupil do pokoje, který se nacházel na konci chodby, ve vyšším patře, který obývala právě poškozená [příjmení]. Z výpovědí svědkyně [příjmení], [příjmení] a dalších, ale i z protokolu o ohledání místa činu včetně pořízené fotodokumentace, bylo přitom prokázáno, že na pokoji si ke spáchání trestného činu vybral tu z žen, na kterou nebylo tolik vidět od vstupních dveří, tedy právě poškozenou [příjmení].

Pro poškozenou [příjmení] to byla i s ohledem na její věk naprosto traumatizující zkušenost, která zanechala stopy na její psychice. Poškozená se po dlouhou dobu bála být v místnosti sama, trvala na zamykání. Soudní znalec stanovil u poškozené následky v podobě psychické újmy. Oproti tomu znaleckým posudkem MUDr. Hrdličky nebylo prokázáno, že by obžalovaný trpěl duševní poruchou, nebyla prokázána ani sexuální deviace. U obžalovaného však byla diagnostikována smíšená porucha osobnosti, která ještě více umocňuje závěr soudu o účelovosti výpovědi obžalovaného a promyšlenosti činu v podobě rozházených věcí v nočním stolku, aniž by se však cokoli ztratilo, ačkoli k tomu příležitost měl.

Na základě provedeného dokazování, bylo tedy zjištěno, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti přesně tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku shora. Bylo tak zjištěno, že dne 29. 8. 2015 vstoupil ve 4. patře domova pro seniory [anonymizováno] do pokoje poškozené [příjmení], a zatímco poškozená spala, přistoupil k jejímu lůžku, kde si stáhl kalhoty, jednou rukou jí zakryl ústa, až nemohla dýchat, druhou rukou jí roztrhl inkontinenční plenu a sáhl jí do rozkroku, kde jí osahával na přirození. V rámci právní kvalifikace soud vyšel z následujících úvah. Obžalovaný se v pokoji poškozené zdržel téměř 29 minut. Poškozená [příjmení] ale podala svědectví o posledních pár minutách. Okolnosti kolem sebe vnímala, až v momentě, kdy se začala probouzet, a nemohla dýchat. Co, se po celou dobu v pokoji odehrávalo, se nepodařilo dokazováním zjistit. Nebyl tedy zjištěn celkový rozsah jednání obžalovaného. Po provedeném dokazování tak není známo, zda se poškozená probudila okamžitě, jakmile jí obžalovaný začal obtěžovat, nebo naopak, zda jeho jednání vůči poškozené trvalo delší dobu a vlivem těchto okolností se začala poškozená postupně probouzet, až se probudila zcela. Jednoznačně však bylo prokázáno, že obžalovaný měl při svém jednání stažené kalhoty. Opět se však nepodařilo zjistit, zda chtěl např. vykonat soulož či se sebeukájet. Po právní stránce tak bylo jednání obžalovaného v jeho prospěch posouzeno jako pokus přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu spáchat trestný čin spočívající v tom, že donutí jiného k pohlavnímu styku a k takovému jednání zneužije jeho bezbrannosti, když je zřejmé, že poškozená [příjmení] je imobilní, a zcela odkázána na pomoc jiných osob, navíc v době jednání obžalovaného spala.

S ohledem na osobu obžalovaného, který již byl, resp. je trestně stíhán opakovaně, dále s ohledem na okolnosti a závažnost řešeného činu, je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovanému tak musejí být vyvozeny trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku).

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Konkrétní závažnost činu je zde zvýšena především osobou obžalovaného.

K osobě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, v plném invalidním důchodu, částečně omezen ve svéprávnosti. V opisu rejstříku trestů má obžalovaný celkem 4 záznamy z let 2009 až 2014. Vzhledem k osvědčení nelze již k prvnímu odsouzení ve věci zdejšího soudu sp. zn. 1T 130/2008 přihlížet. V případě posledního odsouzení Okresním soudem v Písku z roku 2014, jde o odsouzení pro majetkovou trestnou činnost. Za tu byl obžalovanému ukládán již trest nepodmíněný, a to ve výměře 18 měsíců, který vykonal dne 16.8.2015.

Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností, které ve smyslu trestního zákoníku shledány nebyly. Obžalovanému však přitěžovalo, že se trestného činu dopouští zhruba 14 dní po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, kde vykonával 18-ti měsíční trest. Ani takto citelný nepodmíněný trest neměl na obžalovaného žádných pozitivních následků. Ba naopak, téměř obratem, se dopouští nové trestné činnosti. Jako přitěžující okolnost jak však třeba brát i věk poškozené, i její imobilitu.

Obžalovanému byl ukládán souhrnný trest ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku spáchal ještě předtím, než byl v této věci, avšak pro jinou trestnou činnost, pro kterou již byl pravomocně odsouzen, soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek. Konkrétně jde o rozsudek zdejšího soudu v téže věci ze dne 21. 3. 2016, který byl následně změněn rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 5. 2016, č.j. 3To 268/2016-646. Obžalovaný byl podle nejpřísnějšího ustanovení, tedy podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody od 6 měsíců do 5 let. Při zohlednění všech výše uvedených skutečností, včetně přitěžujících okolností a zcela abstenujících okolností polehčujících, i zvýšeného konkrétního stupně škodlivosti činu pro společnost, jak vyplývá z výše rozvedených úvah, zvláště je-li obžalovaný postihován opakovaně, nelze uvažovat o jiném než nepodmíněném trestu odnětí svobody. Při zvážení všech výše uvedených okolností spáchaného trestného činu, s ohledem na osobu obžalovaného, jeho osobní a rodinnou situaci, jakož i s ohledem na absentující polehčující okolnosti, nakonec soud uložil obžalovanému trest ve výměře 34 měsíců, tedy lehce nad polovinou trestní sazby. Soud musí znovu opakovat, že obžalovaný je nebezpečným jedincem, který do budoucna představuje pro společnost vysoké riziko, neboť zcela evidentně se nehodlá řídit nejen morálními, ale ani právními normami, a je více než reálný předpoklad, že v budoucnu se bude protiprávního jednání opět dopouštět. Soud tedy vyslovuje obavu, že v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] nebude mít pravděpodobně trest žádný výchovný účinek, ale pouze represivní, tedy jinými slovy, bude sloužit k zajištění obžalovaného [celé jméno obžalovaného] před ostatními členy společnosti. Soud k takovému závěru dospěl nejen po výslechu obžalovaného a shledání jeho postoje k životu a trestné činnosti, ale také na základě závěrů znaleckého posudku, a opisu rejstříku trestů, ze kterého je zřejmé, že ani nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců nezanechal na obžalovaném žádných pozitivních následků a neodradil ho od opakování trestné činnosti. Pro výkon trestu odnětí svobody soud zařadil obžalovaného [celé jméno obžalovaného] podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť byl odsouzen za úmyslnou trestnou činnost a v minulosti již byl ve výkonu trestu odnětí svobody.

Poučení:

; Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích

prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného.

Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 22. srpna 2016

JUDr. Martina Erbová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. ledna 2017.